

den provisoriske Finantslov. Men den provisoriske Finantslov vil det ærede Medlem dog ikke paastaa ligger indenfor Grundloven? Det vil han sikkert ikke; thi det er jo ikke mere end et Par Aar siden, at det ærede Medlem i Hjørring — jeg hukker det saa godt — sagde, at en provisorisk Finantslov, der tog Bevillinger ud over, hvad et af Thingene har nægtet, var en Krænkeelse af Bevillingsretten, og det ærede Medlem vil dog ikke paastaa, at en Krænkeelse af Bevillingsretten er grundlovmæssig (Ufbrydelse af N. Andersen). Ja, vil det ærede Medlem paastaa, at en Krænkeelse af Bevillingsretten er grundlovmæssig, saa er Sagen en anden, men det vil det ærede Medlem ganske sikkert ikke paastaa. Altsaa vil det ærede Medlem indrømme, at det var en Krænkeelse af Bevillingsretten, og det er da Folkethinget, der har gjort Skridt til, at vi ere komne indenfor Grundloven igen, ved at forfaste Provisoriet (Modsigelse af N. Andersen). Det er ganske sikkert, thi naar der foreligger en Krænkeelse af Bevillingsretten, er det ganske sikkert den Regjering, der selv efter det ærede Medlems Mening har begaaet den, som ikke har holdt sig indenfor Grundloven. Det er det Skridt, der har bragt os udenfor Grundloven. Spørgsmaalet er for Resten ikke: Hvem har Skylden i dette Dieblis, hvem har gjort det første Skridt? Jeg tror ikke, at der mellem det ærede Medlem og mig er nogen Tvivl om, at det er Ministeriet, der har Skylden. Men Spørgsmaalet er, hvem der nu gjør alt Sit til at holde denne Tilstand vedlige. Det er dem, der støtte denne Ministeriets Dag for Dag mere ikke blot grundlovsbrydende Politik, men mod enhver Forstaaelse mere og mere fjendtlige Politik. Hvor der er Udsigt til Fortstaaelse, kan man være sikker paa, at Ministeriet krydser denne Udsigt. Det ærede Medlem fra Thisted sagde, at Enhver, der nægtede sit Samtykke til Foranstaltninger af væsentlig Betydning for Statskretsens Fortsættelse, var Grundlovsbryder. Det mener det ærede Medlem slet ikke. Det ærede Medlem mener ikke, at naar Landstinget siger Nei til en Ting, som Folkethinget eller Ministeriet forlanger, eller naar Kongen bruger sit Veto, at der saa begaas Grundlovsbrud. Hvis han paastaar noget Gaadant, kommer han i Modsigelse baade med sig selv, sit eget Parti og alle Mennekter, der have lidt Kjendskab til vor Grundlov. Nei, den som ikke agter den ligeberettigede Faktors lovlige Nei, er Grundlovsbryder. Det er Sagen. Men jeg skal ikke fortsætte disse Bemærkninger længer. Jeg tror, at vi nu ere gjennem Debatten komne saa vidt, at der ikke er nogen Tvivl

om, baade hvori Grundlovsbrudet ligger, og hvem der er Ophavsmand til det. De, der ikke ville udtale sig derom, kunne vi ikke tvinge dertil.

Kun en Bemærkning af det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) maa jeg endnu tage op. Han sagde, at jeg i Gaar ikke var til at faae til at give en bestemt, tydelig Erklæring. Jeg tror nu tværtimod, at jeg gav en meget bestemt Erklæring om, at vi ville i Detaillerne paa ordinær Maade fortsætte Behandlingen af Finantsloven for indværende Aar, og at det var mit Haab, at dette Skridt fra vor Side maatte kunne føre til en Forstaaelse med det andet Thing direkte eller indirekte paa en eller anden Maade. Det, jeg ikke gav Svar paa, var nogle filosofiske Undersøgelser, det ærede Medlem fra Frederiksberg (Dinesen) anstillede om Forholdet mellem min Ubefaling af at fremme Finantsloven, og Udtalelser, som jeg ikke en Gang har brugt, men som skulde være faldne i Anledning af mit Forslag om at nægte Fremme af en ganske anden Finantslov paa en anden Tid og under andre Omstændigheder. Det er meget sandt. Det har jeg ikke nogen Interesse af at indlade mig i Forhandling med det ærede Medlem om. Det er meget simpelt at finde ud deraf, naar man bagefter sætter sig hen og tager nogle gamle Taler op til Gjennemlæsning, det har det ærede Medlem jo stor Øvelse i, navnlig med Hensyn til mine Taler. Jeg veed ikke, hvorfor vi skulde spille Thingets Tid dermed. Med Hensyn til, hvad der nu foreligger, var jeg tydelig og klar nok. Jeg kunde ogsaa mærke, at det aabenbart generede det ærede Medlem, ligesom jeg overhovedet har Følelsen af, at de Herrer og deres ærede Regjering nødig se, at man behandler denne Finantslov, som de nu omfiser i ellefte Time ere blevne nøbte til at forelægge, nemlig Finantsloven for indværende Aar. Det er ganske vist, at det er vanskeligt at forene dette med den inderlige Øyst til at være paa Lovens Grund, som synes at trykke de Herrer, men det er jo ogsaa de Ting, vi senere nærmere skulle faae ophyst. Det skal nok blive belyst, hvorledes Regjeringen i Aar har gjort Sit til at forhindre en Forstaaelse her.

Dinesen: Det ærede Medlem for Rjbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) skal ikke genere sig overfor mig. Han troede, at hans Ytringer havde generet mig, men det forsikrer jeg er saa langt fra Tilfældet, at det har været mig saavel i Dag som til alle andre Tider en stor Fornøjelse at høre det ærede Medlem. Det er mig nemlig fuldstændig klart, hver Gang jeg hører Dr-